

EBRIS

We know
books

marius marian șolea

**întâmpinări,
poveri și amintiri**

Prefață de Alexandru Gica

Editura Vremea
București
2023

poveri

Povara unui continuu început	15
Povara căutătorului de taine	16
Exemplu de povară ușoară.....	18
Povara bucuriei.....	19
Povara întrebărilor.....	20
Povara de aici și de mai departe	21
Povara prostiei	22
Poveri de astăzi.....	23
Povara Ardealului meu	24
Povara limitelor și a deșertăciunii.....	25
Povara prieteniei cu timpul	26
Povara celui fără realitate.....	27
Povara statică a cosmice mișcări	28
Povara simetriei în spațiul infinit	29
Povara amintirilor	30
Povara iubirii, cu simpatie pentru oameni și pentru animale	36
Povara ordinii și a neînțelegerii ei.....	41
Povara stimei de sine în absența adevărului.....	42
Povara nesiguranței interogative	44
Povara de aspect secundar	45
Povara înstrăinării de sine	46
Povara suferinței din oglindă	47
O altă povară a ordinii	48
Povara copacului și a singurătății lui.....	49
Povara ordinii	50

amintiri

Când e nevoie de soare	53
Când e nevoie de lumină.....	55
Seiful cu mai multe sensuri.....	56
Poem pentru pământuri.....	57
Lucruri din trecut, care, oricum, nu mai contează.....	58
Orașul de sub munte.....	59
Viena, tânără și imperială.....	60
Oraș definitiv al meu.....	63

Îndatorare.....	65
Din copilărie.....	66
Mărturisire.....	68
Surprinderi pe rută prestabilită.....	70
Lumina care se reflectă în ce nu este material sau despre fizică și dragoste, în același timp.....	71
Caruselul.....	72
Înainte de progres.....	73
Femeii, de 8 Martie, ziua ei de pământească.....	74
Nevoia de sens.....	75
Bondarul.....	76
Din foișorul cu balcoane libere.....	77
Despre marile întinderi.....	78
Parma, din 10 martie 23.....	79
Îndemn.....	80
Întâmpinări	
Întâmpinarea timpului cu ceasul.....	83
Întâmpinarea timpului cu metoda înțelegerii.....	84
Întâmpinarea timpului cu propria noastră viață.....	86
Întâmpinarea timpului cu evidența lucrurilor.....	87
Întâmpinarea timpului cu evidențe despre lumină.....	88
Întâmpinarea timpului cu drumul.....	89
Întâmpinarea dintre densități.....	90
Întâmpinarea dintre gravitație și lumină.....	91
Întâmpinarea dintre creativele atingeri.....	92
Întâmpinarea dintre limite.....	93
Întâmpinarea dintre cele două lumini călătoare.....	94
Întâmpinarea dintre temperaturi.....	95
Întâmpinarea dintre experiențe.....	96
Întâmpinarea dintre planuri.....	97
Întâmpinarea timpului cu întrebări despre diferitele treceri.....	98
Întrebări tinerești pentru posibile răspunsuri în timp, fie și de la furnici.....	99

În jurul meu, totul se mișcă,
păsările, aerul care le-ntruchipează zborul,
marea și lumea ei dinăuntru,
adică tot ceea ce este dinapoia unei frumuseți
la îndemână,
arborii și praful,
cerul, stelele, ideile, timpul.
chiar și oamenii, deși ei pot avea și alte opțiuni.
toată dinamica lucrurilor
este dată de tendința lor de a schimba energie.
moartea, ca simetrie a nașterii,
este învinsă continuu
de această teribilă forță de multiplicare,
pe care o regăsim în lumea viului.
există o logică a vieții
mai puternică decât orice închipuire.
timpul în care toate acestea
își găsesc desfășurarea
este continua relaționare
dintre diferențele și asemănările lucrurilor.

Așa cum lumea pe care o știm
este o creație a gândurilor noastre,
poate, la fel, și spațiul este o creație
a energiilor materiei care îl populează.
există un traseu pentru fiecare, cu legi umane aici,
cu alte legi acolo.
în ambele spații,
sunt legi ale fizicii și legi ale spiritului.
căutătorul de taine e mereu printre reguli și legi
și tainele sunt o sporire a lor,
o ameliorare continuă.
împrejur și în noi sunt adevăruri de înțeles
și adevăruri de taină. toate au nevoie de noi
și trebuie pentru fiecare în parte să fim pregătiți.
noi înșine suntem o întrepătrundere.
căutătorul de taine nu va spune ce știe
în cazul în care nu există un rost.
cu vremea, observațiile lui îl ajută să înțeleagă
ce se întâmplă în cele două lumi.
până la un punct, va putea să deducă și alte reguli,
în afara celor pe care deja le știa.
la un moment dat,
va constata că se întâmplă lucruri care par a fi
exact contrariul a ceea ce știuse deja.
va fi nevoie de alte observații
și de alte experimente depline pentru a înțelege
că și ce se întâmplă cu totul altfel
este tot o regulă.
căutătorul de taine
este de multe ori precum săracul,
care, de-atâtea griji, alergătură și tristeți,
își uită pâinea în cuptor
și aceasta se va face jar

tocmai în jarul care trebuia s-o coacă
căutătorul de taine e izolat și tragic
exact în lumea pe care vrea să o descopere.
În cea de a treia lume,
a opțiunii dintre cele două,
nu știu cum mai este...

În marginea totului,
acolo unde există centura de forțe străine,
care constrâng universul
și îi încetinesc expansiunea,
acolo relativitățile, coardele și cuantele apun,
acolo echilibrul tinde să se realizeze
prin diminuarea substanței și a schimbului
de energie.
din acea margine,
nimic nu va ajunge la noi și nimic de la noi încolo
nu o va parcurge.
acolo este *marginea* prin care înfinirea noastră
poate curge
și locul de Duminică al lui Dumnezeu.

dincolo de marginea aceea nu este un zid,
dincolo de ea sunt alte nemărginiri.
nimic nu este infinit la modul absolut,
dar nemărginirile sunt ca și infinite, dar fără a fi.
chiar lângă noi, în univers,
limitele se comportă ca și când ar fi de necuprins,
doar pentru că ele au
aceeași substanță ca și necuprinsul.
le vom afla pe-acestea și poate și mai multe
doar când vom reuși să călătorim
împreună cu lumina.

Sunt mereu ca un copil care aleargă răsând
la malul unei mări,
fascinat și rareori temător de ceea ce îl fascinează.
nisipul și pietrele aruncate în mare
au fost ori vor fi aruncate de alte mulțimi de copii.
și dacă universul este infinit, vor fi infinite mări
și infinite pietre.
la fel, mulțimi aproape infinite de copii.
dar toate sunt mereu în schimbare
și unice în evoluția lor.
acest confort mă face să mă opresc din alergare,
să admir lumea, țărmurile ei și, orice s-ar întâmpla,
să nu mă tem.
am înțeles și bucuria asta îmi alungă uitarea.
unicitatea fiecăruia dintre noi participă
la nemărginirile
din univers.

Unde merge acest drum al Universului?
 există un drum al lumii noastre și un drum al lui?
 acestea sunt suprapuse sau unul lângă altul?
 duc undeva, au o cauză, au pornit simultan,
 sau al nostru a pornit doar dintr-o intersecție?
 sunt drumuri pe care se poate călători
 fiind conștient de existența celui alt?
 se poate trece de pe un drum pe altul?
 are drumetri care au putut călători pe ambele?
 aceste drumuri și acești călători
 se vor întâlni vreodată?
 se vor întâlni la infinit sau există pentru asta
 doar o posibilitate matematică,
 fără a fi și în realitate?
 această posibilitate va putea fi calculată vreodată?
 pe ambele drumuri este la fel timpul?
 miracolul este întâmplător,
 cu existență accidentală,
 sau există ca o consecință
 care modifică un lucru de până atunci?
 este, cu adevărat, miracol
 sau un *aspect* al vieții,
 pe care nu îl înțelegem de ajuns?
 noi existăm pentru a fi sau suntem doar
 pentru că a existat posibilitatea aceasta a vieții?

Simetria din lumea viului este o tendință
îndreptată înspre o anumită ordine.
oamenii au făcut asta încă din antichitate
cu clădirile și templele pe care le-au construit.
simetria a fost și pentru ei odihnitoare,
un semn de normalitate,
o corespondență cu sinele lor.
totuși,
intuiția mea este că simetria
nu este realizabilă la modul absolut,
ci rămâne doar o căutare, o foame,
un tip de absorbire.
ea furnizează una dintre marile energii
care circulă în univers
pentru a duce la starea totală de echilibru,
nerealizabilă nici ea,
despre care savanții cred că ar fi moartea
Universului.
este posibil ca multitudinea de universuri
să fie într-o căutare continuă
și într-o foarte îndelungată călătorie
pentru idealul schimbului de forțe și de energie,
care se întâmplă pentru un deplin echilibru.